

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

30 вересня 2010 року

№29(2922)

Візит делегації Державного департаменту США

16 вересня 2010 року в НТУУ «КПІ» відбулася зустріч з представниками Держдепартаменту США та Посольства США в Україні.

Делегацію представляли: п. Деніель Холл – голова відділу економічного співробітництва Управління з питань співпраці з Україною Держав-

ного департаменту США, п. Швер Волтмер – радник з економічних питань Посольства США в Україні, п. Ладіслав Беранек – експерт економічного відділу Посольства США в Україні.

Мета візиту делегації – ознайомлення з університетом, обговорення

перспектив співпраці, створення двосторонньої американо-української робочої групи з питань науково-технологічного партнерства.

П. Деніель Холл висловив подяку за запрошення відвідати КПІ, за теплий прийом Держсекретаря США Х.Клінтона, за все, що було організовано для неї.

Під час зустрічі Держсекретаря США Х.Клінтона з Міністром закордонних справ України К.І.Грищенком було прийнято рішення створити в рамках спільної Комісії із стратегічного партнерства дві робочі групи: політичного діалогу і науково-технічного співробітництва. Американську частину робочої групи очолюватиме помічник заступника Держсекретаря США з науково-технічного співробітництва п. Лоренс Ларі Гамбіно.

Мета діяльності робочої групи – налагодження співпраці між науковими асоціаціями та установами США

та науковими колами України, встановлення тісніших контактів науковців обох країн, виконання спільних наукових проектів.

Очікується, що робоча група виконає функцію механізму імплементації науково-технологічного співробітництва.

Ректор М.З.Згуровський запропонував провести перше засідання робочої групи 9-10 листопада в рамках міжнародної конференції, яку в цей час організує Європейська економічна комісія ООН на базі НТУУ «КПІ», пообіцяв зробити все для підсилення співпраці новими пропозиціями.

«Важливо на першому засіданні завести механізм, дати хороший сигнал суспільству, для політиків, бізнесу, щоб широкі кола інтелігенції знали про цю важливу подію, яка сприятиме розвитку нашого співробітництва», – відмітив М.З.Згуровський.

Інф. «КПІ»

Посідаючи провідні позиції в рейтингах ВНЗ нашої країни за якістю підготовки фахівців, НТУУ «КПІ» постійно об'єднує, щоб навчатися до університету приходили здібні мотивовані школярі. Тож одне із завдань, яке вирішує колектив Київської політехніки, – активізувати роботу з ліцеями і школами, створюючи профільні класи, використовуючи спільну науково-методичну і матеріальну базу для профорієнтації й навчання слухачів у системі доуніверситетської підготовки, а також здійснення заходів програми «Майбутнє України». Сьогоднішня розповідь про Технічний ліцей НТУУ «КПІ».

Технічний ліцей Національного технічного університету України «КПІ» – це навчальний заклад для дітей, які мають амбітні плани й сподівання, сповнені настроєм пізнавального романтизму, прагнуть оволодіти системою знань та навичками наукової, дослідницько-експериментальної, конструкторської, винахідницької, раціоналізаторської діяльності, навчитися працювати з сучасною технікою. Ліцей засновано в 1993 році Київським політехнічним інститутом та Державною адміністрацією Залізничного району м. Києва.

Сьогодні в ліцеї навчається 563 учні, працює 56 досвідчених викладачів, серед яких 7 кандидатів наук, 42 вчителі вищої категорії, 21 вчитель має звання «Вчитель-методист», 2 заслужені працівники освіти України та 3 викладачі мають звання «старший вчитель».

Профілі навчання: фізико-математичний, економічний, інформаційних технологій. Вивчаються дві іноземні мови (англійська, німецька), здійснюється поглиблене вивчення предметів.

Технічний ліцей – це навчальний заклад, у якому кожна оцінка є результатом наполегливої праці, а бажання вчитись – неодмінною умовою перебування в ньому. Тут панує тверде переконання: кожен учень – це унікальна індивідуальність. Пріоритет вільного розвитку особистості є базовим принципом побудови освітньої системи ліцею, завдання педагогів – зрозуміти кожну особистість і виявити до неї повагу, створити атмосферу підтримки учнів, яка сприяла б розвитку їхніх можливостей, задоволенню інтелектуальних, емоційних і соціальних потреб. Технічний ліцей є зразком успішного впровадження інновацій у традиційне освітнє середовище. За 17 років існування він став храмом науки, місцем, де навчаються талановиті учні та працюють висококваліфіковані викладачі.

Тісні зв'язки з вищими навчальними закладами, перш за все з НТУУ «КПІ», КНУ ім. Т.Шевченка, Центральним інститутом післядипломної педагогічної освіти, допомагають із року в рік виконувати головну мету ліцею, яка полягає в тому, що кількість бажаючих дітей вступити до ліцею на навчання постійно зростає; викладачі Технічного ліцею створюють підручники, за якими навчаються учні загальноосвітніх навчальних закладів України; постійно зростає кількість дітей, які стають призерами предметних всеукраїнських олімпіад та Малої академії наук; задоволені навчально-виховним процесом батьки та учні; з року в рік покращується матеріально-технічна база ліцею; і

РОСТЕ ЗМІНА

найважливіше – всі випускники ліцею вступають до ВНЗ на бюджетні місця. Це досягається високим фаховим рівнем викладачів, фундаментальною фізико-математичною підготовкою, гармонійним циклом гуманітарних наук, єдністю навчання та виховання, сучасною обчислювальною технікою та комп'ютеризацією навчального процесу.

НТУУ «КПІ» надає ліцеїстам та співробітникам ліцею право користування аудиторіями, кабінетами й лабораторіями, згідно з розкладом занять, а також науковою бібліотекою, спортивно-оздоровчим комплексом, приміщеннями Центру культури та мистецтв тощо.

Декани факультетів та інститутів, або їх представники, проводять профорієнтаційну роботу серед ліцеїстів, знайомлять зі спеціфікою роботи вищого навчального закладу, історією, вибором майбутньої спеціальності. Викладачі, науковці та вчені університету мають право працювати в ліцеї за сумісництвом (проведення занять, лекцій, семінарів, диспутів, конференцій та інше).

Щороку навесні Технічний ліцей НТУУ «КПІ» м. Києва проводить чудове свято «Інтелектуальна еліта ліцею». Свято присвячене переможцям у навчанні, свято таланту, свято тих, хто має зухвалі плани на майбутнє. Вшануємо кращих учнів та вчителів, які в навчальному році гідно представляли ліцей на районних, міських та всеукраїнських олімпіадах, Малій академії наук України, конкурсах, вікторинах та спортивних змаганнях; учнів, які оволоділи системою знань та навичками наукової, дослідницько-експериментальної, конструкторської, винахідницької, раціоналізаторської діяльності, роботою з технікою. Свято проводиться в рамках програми «Обдаровані діти». Бо кожна людина народжується із зерням у руці, тільки треба знайти поле, де це зерно проросте. І це дуже добре вдається в Технічному ліцеї НТУУ «КПІ».

За підсумками навчально-виховного процесу в 2009/2010 н. р. 133 учні стали призерами всеукраїнських учнівських олімпіад, а 99 зайняли призові місця в

МАН «Дослідник». За ці та інші досягнення ліцей нагороджено Грамотою Президії НАН України за підписом Б.Є.Патона.

Кінцевим результатом роботи Технічного ліцею НТУУ «КПІ» є якісний вступ ліцеїстів до вищих навчальних закладів. У 2010 р. 133 випускники успішно склали іспити за системою зовнішнього незалежного оцінювання. Всі випускники стали студентами. Більше всього вступило до ФЕЛ – 23; ІПСА – 19; ФІОТ – 9; ІТС – 6. Усього до КПІ в 2010 році вступило 86 випускників. За 16 років Технічний ліцей випустив 1405 учнів, з яких 1155 стали студентами НТУУ «КПІ».

У рейтингу за результатами ЗНО-2010 Технічний ліцей НТУУ «КПІ» м. Києва входить до першої п'ятірки навчальних закладів м. Києва. За високим рівнем знань серед навчальних закладів м. Києва учні ліцею зайняли: з української мови – 2-ге місце, біології – 4-те місце, математики – 5-те місце, фізики – 5-те місце, географії – 6-те місце, англійської мови – 4-те місце, історії України – 11-те місце.

У ліцеї цінують тепло людських взаємин, ширість і шляхетність, виховують красу спілкування, вчать розуміти унікальність кожної людини. Кожен учень – це унікальна й неповторна індивідуальність. Замість традиційної школи ми створили школу з традиціями.

Ф.М.Красюк,
директор Технічного ліцею
НТУУ «КПІ»

День вишиванки у Технічному ліцеї

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 **Технічний ліцей НТУУ «КПІ»**

2 **30 вересня – Всеукраїнський день бібліотек**

•••••
Викладач-дослідник І.О.Мікульонок

•••••
Професор Б.В.Новіков про науку

3 **Зустріч у музеї**

•••••
Авіакосмічна конференція в Польщі

•••••
Перегони без фінішу

4 **Виставка Лілії Блонської**

•••••
Найкраща буква алфавіту

•••••
ІНДЕКС-БАНК запрошує

•••••
Увага, конкурс!

ДО ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ДНЯ БІБЛІОТЕК

Бібліотек@ – світ нових можливостей

Уже дванадцять років поспіль 30 вересня – у день великомучениць Любові, Надії, Віри і матері їх Софії – бібліотечна громада України святкує Всеукраїнський день бібліотек. У цей день ми відзначаємо високу місію бібліотеки та бібліотекаря: інформувати та просвіщати, організовувати безперешкодний доступ до книг для всіх громадян, допомагати і навчати орієнтуватися у потоці інформації, сприяти оволодінню навичками пошуку та використання різноманітних ресурсів.

Цього року Науково-технічна бібліотека ім. Г.І.Денисенка разом з іншими бібліотеками країни долучається до ініціативи Української бібліотечної асоціації відзначити Всеукраїнський день бібліотек у загальнонаціональному масштабі під гаслом «Бібліотек@ – світ нових можливостей».

У світлі зазначеного гасла нам би хотілося презентувати спільноті НТУУ «КПІ» одну з таких можливостей, а саме електронну бібліотеку університету. На сьогодні словосполучення «електронна бібліотека» не досить коректно відбиває стан речей, бо скоріше мова йде про колекцію електронних ресурсів. Але перспектива цієї колекції – це перетворення її в повноцінну Електронну бібліотеку НТУУ «КПІ». Іншими словами, буде створено сервісну інфраструктуру – портал, який є комплексом інформаційних ресурсів, програмних та апаратних засобів, мережевих технологій, який спрямований на багатоаспектне забезпечення потреб «електронних» читачів шляхом надання їм інформаційних послуг, на формування систематизованих електронних інформаційних ресурсів, їх зберігання та підтримку в актуальному стані, організації дистанційного доступу до документів, інформації та систематизованого знання.

На сьогодні в НТУУ «КПІ» серед електронних колекцій активно формуються лише дві: навчальних та наукових матеріалів, що закономірно для ВНЗ. Також можна виокремити колекцію матеріалів з історії НТУУ «КПІ» та його бібліотеки, з історії науки та техніки.

Оскільки портал Електронної бібліотеки НТУУ «КПІ» знаходиться у стані розробки, то наша бібліотека прийняла рішення об'єднати всі доступні їй електронні ресурси університету на бібліотечному сайті: <http://www.library.kpi.ua/>. Точками доступу до електронних ресурсів на сайті стали OPAC (читацький електронний каталог) – модуль бібліотечного ПЗ «ALEPH» фірми ExLibris (Ізраїль), веб-списки окремих документів і баз даних, згрупованих за формальними ознаками, та відкрите безкоштовне програмне забезпечення Dspace, на базі якого відкрився електронний репозитарій. Рівень доступу (визначається автором): мережа бібліотеки, мережа університету (90% усіх повнотекстових електронних ресурсів НТУУ «КПІ»), мережа Інтернет (метадані та решта 10% повних текстів).

«Гарним тоном» у формуванні електронних бібліотек університетів вважається поповнення їх ресурсами, створеними власними силами: розробки факультетів, кафедр та оцифровані унікальні матеріали з фондів університетських бібліотек. Саме такі ресурси і надходять до електронних колекцій НТУУ «КПІ», якими опікується наша бібліотека: навчальні посібники, «методички», дисертації, автореферати, звіти НДР та ДКР, оцифровані матеріали (до 1917 р.) з історії НТУУ «КПІ». Всього – близько 800 електронних документів. Звичайно, і кількість, і якість ресурсів – питання на перспективу. Одним із найактуальніших питань формування та використання електронної бібліотеки є також правове питання. Але варто зауважити, що кожен з ресурсів до колекції НТУУ «КПІ» залучений на правовій основі. До колекції включені документи, які вільно доступні для відтворення; документи, доступні для використання виключно на основі укладеного з автором чи іншим правласником договору.

Щоб Електронна бібліотека НТУУ «КПІ» зайняла відповідне місце в навчальних та наукових комунікаціях університету, потрібні зусилля кожного університетського підрозділу, керівництва НТУУ «КПІ» та науково-технічної бібліотеки. Стосовно бібліотеки, то вона завжди відкрита для співпраці та конструктивного діалогу.

На завершення хотілося б ще сказати декілька слів і про формат святкування Всеукраїнського дня бібліотек колективом НТБ. Звичайно, що цей день, як і в минулі роки, буде відмічатися як професійне свято бібліотекарів: з урочистими зборами, привітанням керівництва університету, святковими заходами, екскурсією Батурина – Ніжин, знову ж, для бібліотекарів. Але також будуть заходи і для наших читачів. Читачі та партнери бібліотеки у цей день отримають почесні відзнаки і номінації: «Найактивніший читач», «Найкоректніший читач», «Найдисциплінованіший читач», «Найгалантніший читач», «Найкращий партнер», «За благодійність». На веб-сайті НТБ буде проведено інтерактивну вікторину з бібліотечної тематики, переможці якої також отримають нагороди. Заплановано заходи і за межами бібліотеки. У фірмових футболках з надписом «Я люблю мою бібліотеку» найгарніші дівчата НТБ роздаватимуть на території кампусу флаєри з короткою інформацією про бібліотеку та запрошенням до участі у вікторині. Про все це та інше, що відбудеться під час святкування Всеукраїнського дня бібліотек, ви зможете прочитати та побачити на нашому сайті в розділі «Новини»: <http://www.library.kpi.ua/>.

Із Всеукраїнським днем бібліотек, дорогі студенти, викладачі, бібліотекарі НТУУ «КПІ»!

В.Г.Дригайло, директор НТБ ім. Г.І.Денисенка НТУУ «КПІ»
В.М.Волинець, заступник директора НТБ ім. Г.І.Денисенка

Головний бібліотекар НТБ С.М.Богомол біля планерного сканера Minolta PS 7000

ЗАВЖДИ У ПОШУКУ

ВИКЛАДАЧ-ДОСЛІДНИК

Ігор Олегович Мікульонко за підсумками 2009 року вже втретє здобув почесне звання «Викладач-дослідник». Він працює на кафедрі машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв інженерно-хімічного факультету більше 20 років. Пройшов ступені – лаборант, інженер, молодший науковий співробітник, асистент, доцент, професор. У 1991 році захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата технічних наук, а минулого року став доктором технічних наук. Має понад 150 статей, майже 60 навчально-методичних розробок (понад 20 навчальних посібників з грифом МОН України), більше 400 винаходів і корисних моделей, чотири десятки з яких впроваджено у виробництво.

У 1990 році закінчив Київський інститут технічної творчості і патентознавства Всесоюзного товариства винахідників і раціоналізаторів та отримав кваліфікацію методиста технічної творчості. У середині 90-х років працював провідним спеціалістом (за сумісництвом) в одній з найбільш авторитетних фірм патентних повірених України. У 1995 р. закінчив Харківський державний політехнічний університет, здобувши другу вищу освіту та отримавши диплом спеціаліста за спеціальністю патентознавця. Пройшов стажування у Всеросійському науково-дослідному інституті державної патентної експертизи Роспатенту. З кінця 90-х років викладає дисципліну «Інтелектуальна власність». Одноосібний автор навчального посібника «Основи інтелектуальної власності» (у 2010 вийшло п'яте видання), який успішно застосовується в навчальному процесі багатьох провідних вітчизняних ВНЗ, і не лише технічного спрямування.

І.О.Мікульонко активно залучає молодь до творчої діяльності. Неодноразово брав участь у Всеукраїнських зборах юних науковців, техніків, винахідників і раціоналізаторів, протягом багатьох років є автором журналу «Інтелектуальна власність» і членом редколегії науково-популярного журналу для юнацтва «Країна Знань». По-

над вісім десятків студентів самостійно або у співпраці з І.О.Мікульонком отримали більше сотні охоронних документів на свої технічні рішення.

Свою викладацьку діяльність він успішно поєднує з адміністративною робо-

І.О.Мікульонко

тою, спочатку як заступник декана інженерно-хімічного факультету і начальник навчально-виховного відділу, а згодом – заступник першого проректора університету – начальник навчально-методичного управління. Але така зайнятість не заважає Ігорю Олеговичу займатися винахідництвом діяльністю. У 2006 йому присвоєно почесне звання «Заслужений винахідник НТУУ «КПІ», а в минулому – «Заслужений винахідник України». Таким чином, він став п'ятим заслуженим винахідником України, який натепер працює в Київській політехніці. В 2009 році був нагороджений грамотою Державного департаменту інтелектуальної власності і знаком «Творець».

Я звернувся до Ігоря Олеговича з проханням поділитися секретом успіху. Ось що він розповів.

– Якщо коротко, то постійно навчаюся. Спочатку КПІ, факультет хімічно-машинобудування, зана в усьому Радянському Союзі школа професора Ю.Ю.Лукача. Під час навчання брав участь у роботах з госпдоговірної тематики, завдяки чому перші винаходи

зробив ще у студентські роки. Після закінчення КПІ – робота у спеціальному КБ полімерного машинобудування заводу «Більшовик», де постійно з'являлися нестандартні задачі, і де багато чого навчився, спілкуючись з досвідченими виробничниками.

Багато читаю, сліdkую за новинками у своїй і споріднених галузях. Регулярно відвідую спеціалізовані виставки, що досить часто проходять у Міжнародному виставковому центрі на Броварському проспекті і в центрі «Експоплаза» на вулиці Салютній. Організую експерсії і для студентів. Викладацька робота теж стимулює пошук – викладач, який не знає новинок своєї галузі, виглядає, м'яко кажучи, дивно. Крім того, у зв'язку з підвищенням вимог до наукового рівня магістерських робіт, керівник цих робіт теж має постійно підвищувати свій фаховий рівень.

Звичайно, намагаюся підтримувати певний фізичний рівень. Регулярно здійснюю пішіходні і велосипедні прогулянки на десятки кілометрів.

Хотів би також звернутися до студентів і наголосити, що студентські роки – найкращий час для формування себе як особистості, коли ви, на відміну від школи, багато чого можете обрати самостійно. Наш університет дає вам унікальні можливості: потужні наукові школи, величезна бібліотека, численні спортивні секції, художні колективи, різні гуртки. Студентські роки – час, коли людина може спробувати охопити неосяжне. І цим треба скористатися.

Вітаємо Ігоря Олеговича з визнанням його творчих успіхів і бажаємо йому подальших успіхів у винахідницькій і науковій діяльності на користь нашого університету, хай Вам щастить у наступних досягненнях і визнаннях вітчизняної науки і техніки!

Ю.М.Кузнєцов,
голова Експертно-консультаційної комісії з питань інтелектуальної власності при департаменті науки та інновацій НТУУ «КПІ»,
Заслужений винахідник УРСР, проф.

Займатись наукою чи жити в ній?

ВНЗ...

В ідеалі, будь-який науково-педагогічний працівник вищого навчального закладу повинен бути суб'єктом (носієм) трьох збалансованих – в ідеалі: гармонізованих, – функцій, іпостасей: викладача (методиста, дидактика); вихователя; науковця (дослідника, вченого). Так – в ідеалі. А як – в житті? In vitro, так би мовити. О, тут – по-різному...

Було по-різному і в радянські часи. Дуже по-різному і нині.

Гадаю, від працівника НДІ (академічна наука) вимагати високого рівня викладання (виховний момент тут зовсім відходить на задній план) не можна та й не потрібно: це, зазвичай, дуже протипоказано... викладання. Педагогіці. Цього треба вчитись. Довго. Протягом усього життя. Хай краще пишуть. Мовчки...

... Так склалося, що структура нашої науки утворилась та була представлена: наукою академічною, наукою ВНЗівською, наукою галузевою. Я веду мову про ті, – радянські – часи, коли ще була живою академічна наука, зараз її майже немає: поруйнована вент; ще була живою наука галузева, цієї немає зовсім: вбита. Вбита точнісінько так, як і вбита сама індустрія – промисловість – у цілому. Не ймете віри? Ну, давайте «на пальцях». «Більшовик» вбитий, «Арсенал» вбитий, «Артема» вбитий, «Радар» вбитий, «Точка» вбита, «ВЕДА» вбита, «Буревісник» вбитий...

Для прикладу: ПО ім. Корольова у 1985 р. – це 24000 працюючих, 1500 підприємств-постачальників, високотехнологічна продукція, потужні наукові підрозділи, складна, цілком конкурентоспроможна на міжнародному ринку продукція.

... Нині? Близько 1,2 тис. працюючих. Що вони роблять?! Та хто ж його знає. Ну, хіба що запальнички. Або, як на колишньому «Більшовику», фігурним катанням займаються та 100% імпортом торгують. Або, як на колишньому флагмані текстильної промисловості – ДПШК – (тепер: «Даринок»), підвищують свій рівень «негоцантів»...

Так що з нашою наукою не все так погано, як ви гадаєте. Все – значно гірше! У ВНЗ вона ще ледь-ледь жевріє. Особливо у знах, «намоленіх» ВНЗ України: в київських університеті та політеху (ну, плюс ще паратрійка ВНЗ), у харківському, львівському, донецькому університетах і політехнічних. На інерції. На нескінченній відданості своїй справі, на самопожертві викладацького скла-

ду та всіх інших працівників ВНЗ. На надії, яка, як відомо, вмирає останньою. Колись Фрідріх Енгельс писав, цитую (не тому, що Енгельс, а тому, що істина): «Якщо у суспільства з'являється технічна потреба, то це просуває науку вперед сильніше, ніж десяток університетів».

Про промисловість я вже сказав. Про щонайближчу долю університетів розказати? Чи самі здогадаєтеся? То що ж робити? Повертатись назад? Ну, по-перше, спробуй повернись, якщо час незворотний, а, по-друге: не дай Боже!

Бо всі оті недолюгості, про які академік Локтев у своєму дописі до «КПІ» (№27 за 16 вересня 2010 р. – ред.) розказує, – то ще звідти, з радянських часів. Так, наука у ВНЗ тоді була ледь що не хобі: у вихідні, у свята, у відпустку, або ж – до півночі за рахунок релаксації викладача (після 12 груп, та 4-6 потоків). Але ж була наука! Були відкриття, були винаходи, були пропозиції...

І було її – науки – об'єктивування, опредметнення, матеріалізація, втілення. Була (маю на увазі лише КПІ) величезна т.з. госпдоговірніа тематика, була «оборонка», була планова ВНЗівська – бюджетна – наука. І були результати! Були ноу-хау, ексклюзивні технології, хай-теки. Все було. Де ж воно ділось?!!

А там, де й велика країна. Пішло за димом. Розвалено. Розкрадено. Віддано чужим людям (як свого часу колонізатори вимінювали золото у папуасів Нової Гвінеї), а геть – чистісінько: «на халаву» прогресивний Захід вигрибав совковою лопатою наші кращі наукові розробки (а, заодно, – через систему грантів, стипендій і т.п.), – і їх авторів, наші кращі (включно й засекречені) технічні, конструкторські, технологічні обретіння та напрацювання. Для кого це секрет? А нас (відбираючи наше ж) це й привчають до думки про меншовартість, відсталість, вторинність – ну, і заодно: що ми повинні прагнути... в Європу. І хто їх лишень географії вчив у середній школі? А заодно – і тих із нас, хто готовий прагнути і прагне туди ж. В «цивілізований світ». Коротше: шануймося.

Та попри все, я б не бажав, аби стан з наукою у ВНЗ загально і в НТУУ «КПІ» був таким, яким він був у порівняно благополучні – радянські – часи.

Я не буду горорити за науки природничі і технічні – хай про те розмірковують представники відповідних сегментів науки.

Я скажу про т.з. гуманітарні науки. Тут був... суцільний жах. Ну що це за наука, якщо нові ідеї, відкриття в царині історії, філософії, економіки і т.п. не захищались, не заохочувались, не впроваджувались у життя?

Ну, хоча б по типу технічних, а чи то природничих наук, хоча й там було: і сміх, і гріх, і слези... До слова, сьогодні кількість балачок – теревенів – про охорону інтелектуальної власності, про необхідність справжньої постановки патентної справи, про впровадження наукових розробок у життя так ось вже 20 років поспіль і залишаються... балачками та теревенями.

І тоді і нині стосунки авторів і видавця нагадують відносини сюзерена і васала. З власного досвіду: маючи вже добре за 300 (три сотні) публікацій, з них 11 – книг, я пам'ятаю ті кілька десятків (курам на сміх) гривень, які я отримав у якості гонорару із кількох (значно менше десятка!) часописів. Таке враження, що в очах і уяві видавців (редакторів і т.п. контингенту) слово «гонорар» взагалі звучить як лайка (ну, принаймні – як непристойність).

А де ж наші гроші?! Хтось же наші ідеї використовує. Хтось книги і журнали – продає. І взагалі: а у зв'язі «автор» – «видавець» хто є пріоритетом? І хто без кого проживе? А хто ні? Риторика...

Гадаю, перш ніж про розподіл годин, навантаження, і т.п. речі в умовах ВНЗ мови вести, варто відповісти на ці питання принципового, субстанційного, якщо завгодно – екзистенційного порядку. На багато питань...

І серед них, зокрема, на таке: а хто це сказав, а тим більш науково-бездоганно довів, що фундаментальними варто називати математику, фізику, хімію, ще деякі природничі та технічні науки, але не: наукову філософію, наукову людинознавство та суспільствознавство?! Може, саме тому й живемо, як живемо, що свого часу «технар» валом пішов у політику? Звісно, опір матеріалів – то складно. А хто довів, що опір людини, людей, людства – то простіш? Ну, яка вона, та політика нині, і відповідно, життя наше – то навіть видно. ...Так що всі – в науку! І не в режимі «займатись» нею, а в режимі – жити в ній.

... Це – як кохання. І: «заняття коханням»... Є різниця?

З повагою до читачів,
Б.В.Новіков д.ф.н., проф.

Зустріч у музеї

Три десятиліття тому 18 вересня 1980 року згідно з програмою «Інтеркосмос» у Радянському Союзі було здійснено запуск космічного корабля «Союз-38» з міжнародним екіпажем – Героєм Радянського Союзу льотчиком-космонавтом СРСР Юрієм Вікторовичем Романенком і космонавтом-дослідником громадянською Республіки Куба Раулем Кастро Рус, яка брала участь у засіданні державної комісії і спостерігала старт ракети-носія, що вивела космічний корабель зі спільним екіпажем на орбіту.

Виступає О.С.Болтенко

За 8 діб на орбіті спільний екіпаж виконав велику програму наукових досліджень, яка включала 22 експерименти, зокрема, вирощування кристалів напівпровідників і тростинного цукру в умовах невагомості, космічна фотозйомка багатозональною фотоапаратурою МКФ-6М з метою дослідження динамічних процесів на поверхні Землі, в океані і атмосфері на Кубі та її околицях. Проводився також експеримент «Смак» – коли космонавти описували, як сприймаються на смак ті чи інші харчові продукти у невагомості порівняно із земними умовами. О.С.Болтенко продемонстрував численні фотографії з автографами космонавтів, на яких відображалися етапи підготовки екіпажу, газетні вирізки зі статтями про політ, унікальний випуск газети «Известия», де матеріали подані російською і іспанською мовами.

Не менш цікавою була і розповідь доцента Національного авіаційного університету Мануеля Лопеса. Він розповів, з яким захопленням було сприйнято цей політ на Кубі, повідомив цікаві факти з біографії Арнальдо Томайю Мендеса, який народився у 1942 році в сім'ї робітника у бідному віддаленому районі Куби, а після перемоги кубинської революції став військовим льотчиком і першим космонавтом-латиноамериканцем.

Дмитро Столяренко, студент ФСП

позичку студентів ФСП зустрітися і розповісти про цей політ і його підготовку. Зустріч пройшла у відділі авіації і космонавтики ДІМ, серед цікавих експонатів. О.С.Болтенко яскраво описав картину кронпінкової підготовки польоту і його виконання. Спільні екіпажі (по два від кожної країни) прибували на космодром за два тижні до наміченої дати старту. Проходили тренування, і тільки за день до старту Державна комісія вирішу-

вала, який стане основним і здійснить політ. За день до старту екіпажу на космодром прибула кубинська урядова делегація на чолі з міністром оборони Республіки Куба Раулем Кастро Рус, яка брала участь у засіданні державної комісії і спостерігала старт ракети-носія, що вивела космічний корабель зі спільним екіпажем на орбіту.

Дмитро Столяренко, студент ФСП

АВІАКОСМІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ В ПОЛЬЩІ

«На інших подивитися, і себе показати» – керуючись саме цим принципом, студенти ФАКС Катерина Третьяк, Олеся Мокренко й Ілля Кривоухато поїхали до Польщі на міжнародну конференцію READ-2010, присвячену сучасним проблемам авіації та космонавтики.

Дивовижна все ж таки країна Польща, наша найближча сусідка – дуже європейська, дуже чиста і охайна, з багатою історією. Поляки зовсім не виглядали такими пихатими, як їх представляли класики літератури. Милі, комунікабельні, балакучі люди, завжди готові допомогти і за потреби заспівати разом з тобою Гімн України. До честі приймаючої сторони, тільки-но о 4-й годині ранку ми ступили на тамтешній перон, нас відразу ж зустріли наші старі знайомі і супроводили до студентського хостелу, який мав казкову назву «Сезам».

Тогож самого дня – 28 червня – відбулася реєстрація та відкриття конференції. Кількість та географія учасників приємно радувала: були присутні представники Московського авіаційного інституту, ЦАГІ разом з чудовим професором Ігорем Ліпатовим, університетів Франції, професори з США, Чехії, Угорщини, Латвії, Литви, Німеччини та Естонії. Завершився цей довгий день грандіозним офіційним заходом – званою вечерею, на яку були запрошені всі учасники та гості конференції.

Другий день ознаменувався тим, що з доповіддю про проблеми наукового пошуку в авіаційній сфері на прикладі студентів КПІ виступив декан нашого факультету проф. О.В.Збруцький. До конференції-зали ми прийшли в патріотичних футболках з емблемою рідного ФАКСу. Потім проф. Вацлав Лусянек разом зі студентами аеродинамічного факультету провів нас по Варшавській політехніці.

Особливо вразила нас матеріально-технічна база факультету аеродинаміки. Вертикальна і дві горизонтальні аеродинамічні труби та дві дренажні аеромодельні в розпорядженні факультету дозволяють значною мірою вдосконалювати дипломні роботи польських бакалаврів і магістрів. Також нам продемонстрували польотний симулятор. Це величезна кімната, всередині якої встановлено модель кабіни пілота з відповідним обладнанням, а перед нею – від підлоги до стелі – великий напівкруглий екран, на якому відображається злітно-посадкова смуга. Мета пілота – грамотно злетіти, виконати віражі та правильно посадити апарат. Це величезна кімната, всередині якої встановлено модель кабіни пілота з відповідним обладнанням, а перед нею – від підлоги до стелі – великий напівкруглий екран, на якому відображається злітно-посадкова смуга. Мета пілота – грамотно злетіти, виконати віражі та правильно посадити апарат.

Дуже здивувало та порадувало нас і те, що багато польських студентів 4-5 курсів мають велику кількість польотних годин, досвід праці в аеропортах і на льотних базах. Мабуть, тому і презентації поляків сподобалися нам більше за інші. При дослідженнях проводилися складні експерименти, використовувалися потужні інженерні програмні пакети, всі роботи мали прикладний характер, так що слухали ми їх дуже уважно,

щоб почерпнути інформацію для своїх майбутніх магістерських проектів.

30 червня – останній день роботи конференції. І саме в цей день демонстрували свої доповіді ми з Оксаною та Ілєю. Після нашого (навіщо приховувати?) триумфального виступу та інших доповідей, всі учасники отримали почесні грамоти, що підтверджують участь у конференції, а потім довго фотографували і фотографувалися для історії, бажано зберегти ці три чудових дні в пам'яті.

Увечері напередодні від'їзду наші польські друзі зробили нам справді царський подарунок – кожен з нас мав змогу разом з інструктором здійснити політ над Варшавою на планері. Ми пройшли справжнє бойове хрещення, і тепер не на словах знаємо, як це – бути вище всіх!

Олександра Молодчик, студ. ФАКС

Професори О.В.Збруцький та В.Лусянек зі студентами біля аеродинамічної труби

Продовження Початок у №27, 28 за 2010 р.

Розділ XXIV.

Зустріч з Леонардо да Вінчі

До речі, як то вже не раз було в Америці, японці теж спробували перекупити Лук'яна Івановича. Компанія «Фудзітака» запропонувала зарплатню, що значно перевищувала навіть суму, названу американцями, і до того віллу на березі моря. Поки це, можна сказати, власний рекорд Анатичука. А ще пропонували взяти з собою із Чернівців 4-5 спеціалістів з родинами, щоб розгорнути роботу в Японії.

Компанія до сього часу підтверджує, – говорить Лук'ян Іванович, – що пропозиція і далі чинна. Незважаючи на відмову, я дотепер дружу з президентом компанії. Якоюсь він дав мені свою машину проїхатися Японією. А потім президент хотів подарувати мені машину, на той час надто дорогу. Довелося відмовитися: по-перше, кермо там праворуч, а по-друге, треба було б сплатити величезне мито за ввіз в Україну.

Анатичук продовжує свою розповідь: – У японців, як відомо, чудова кухня. Її рецепти потребують використовувати багато які продукти, наприклад, крабів, свіжихми. Не свіжезамороженими, а саме живими.

– І як вони виходять з цієї ситуації – будують рибні ресторани на березі океану?

– Донедавна у них не було практичного розв'язання цієї проблеми. Мені надзвичайно приємно, що вирішити її допоміг я. Був створений термоелектричний контейнер для перевезення крабів. Температура в ньому підтримується на рівні близько двох градусів. За такої температури краби засинають, залишаються живими і зберігаються дуже довго.

У Країні Вранішнього Сонця є чимало повчального. Оце літом у них перед їжею вам дають маленький вологий холодний рушничок, а взимку – гарячий. Щоб витирати ним обличчя і руки. То є краще за європейську звичку мити руки, а потім хататися за ручки дверей туалету. Тому у них в ресторанах стоять спеціальні жаровні, щоб подавати рушники гарячими взимку, і холодильники, щоб

Перегони без фінішу

тримати їх прохолодними літом. Ви берете рушник за краї і притуляєте до обличчя. Клас!..

Зрозуміло, я запитав японців: «А чому ви не ставите для охолодження-нагріву рушників термоелектричні установки?»

Японці – практичний народ, який не відкидає відразу ж пропозиції фразою – це неможливо, – у них все по-іншому. Їм лише скажи що-небудь, вони все обміркують і одразу зрушають справу.

Трохи згодом ми зробили для них спеціальну термоелектричну шафу. Коли треба, вона охолоджує, а змінює полярність – і вже гріє. Ефект, як на долоні: місяця займає менше, ціна невисока, гігієнічно.

Уже років десять функціонують в Японії такі нагрівники-охолодники рушників.

– Японці, як мало-помалу з'ясувалося, дуже рідні нам душею, – розповідає Анатичук – З ними легко порозумітися. Хоч спочатку давалося то дуже не просто.

Заважало нерозуміння деталей. Оце виявилось, що від японця ніколи не почувеш слова «ні». Через це не раз виглядало так, що ми про все домовилися, але в той же час... все стоїть на місці. До того ж японці досить недовірливі. Вони мусять переконатися, що їх не обдурять, і лише тоді довірятимуть людині. А для цього потрібен час і горезвісний «пуд солі», що його слід з'їсти разом.

С в них ще одна національна риса: якщо людина щось просить, японцю надзвичайно важко відмовитися. Якоюсь Анатичук запропонував їм суму контракту в 300 тисяч доларів. У відповідь почув: «250 тисяч». Сперечалися про остаточну суму півдня. Коли ж Лук'яну Івановичу це набридло, він сказав:

– Дорогий Якимура-сан, для мене дуже важливо, щоб у контракті стояла кругла цифра – 300 тисяч доларів. Я прошу вас, залиште на цей раз саме цю суму. І той одразу ж погодився.

– О, якщо ви просите, дозволять я підпишу контракт!

Сам японець ніколи нічого не просить. Попросити – значить, себе зневажити. Ще й втратити незалежність, бо той, хто виконав прохання, має право

теж звернутися з проханням, тобто поставити в залежність...

– Їм притаманно досить багато чудових національних рис, – ділиться своїми враженнями Лук'ян Іванович. – Вони прекрасні друзі. І я подружився з багатьма з них. Але, буває, вони проявляють незрозумілу нам жорсткість. Скажімо, я не побачив, щоб вони виявили співчуття і бажання прийти на допомогу в тяжку хвилину, що ми так шануємо в людях. Раз до нас приїхав студент-японець, у котрого на митниці вкрали велику суму грошей. А в нього бідна родина. Він не раз допомагав нам, працюючи перекладачем. Тому ми порадилися поміж собою, зібralи необхідну суму і вручили йому. Студент явно не очікував того, але гроші взяв і подякував. Коли я в Японії розповів, як ми відповідно до українських традицій зібralи студенту гроші, то почув байдуже: «А для чого ви це зробили? Це ж його проблеми».

Водночас японці зворушливо опікуються братами нашими меншими. Нещодавно вони звернулися з проханням розробити холодильники для котів. Як з'ясували японські зоологи, в жарку погоду там, де знаходиться кіт, температура має бути не вище 20 градусів. Ми розм'ялилися і заявили про свою готовність консультувати їх в тій шляхетній справі. Дивитися, це є дуже проста річ – два наших модуля, вентилятор, і «кицькін дім» готовий. Тепер такий будиночок з охолодником продається в японських супермаркетах за 200 доларів і має чималий попит. Люблять вони котів...

Висока оцінка роботи від компанії «Марлоу» допомагала Лук'яну Івановичу це не раз. Річ у тім, що американці забезпечували своїми суперхолодильниками не тільки НАСА, але і Європу. Вони задовольняли європейців, доки ті не започаткували виробництво ракет, що швидко стартують. Для тих ракет знадобилися прилади, здатні витримувати збільшені перевантаження, бо, як показали випробування, американські виробни при цьому руйнуються.

Анатичук здивався про цю проблему. Приїхав до Парижа і запропонував своїм французьким колегам – світовому лідеру зі створення приладів орієнтації кос-

мічних апаратів по зірках – вирішити її. Французи тільки знизали плечима:

– Невже ви спроможні зробити те, чого не можуть американці?

Лук'ян Іванович запросив їх приїхати до Чернівців за місяць... на випробування.

А втім, він і сам спочатку не уявляв сповна, наскільки складна задача. Порятувало те, що в Інституті термоелектрики вже були декотрі наукові доробки за цим напрямом, що дозволило досить скоро продемонструвати французам зразок. А потім йшли напружені й виснажливі випробування у замовника, у Франції.

– Щоб якось розв'язатися, – розповідав Лук'ян Іванович, – я подався до Лувра. Зайшов до залу, де за величезним склом установлений портрет Мони Лізи Леонардо да Вінчі. Я стояв перед ним достатньо довго. Щось заворожиле не відпускало мене. Задивившись на її обличчя, я раптом чітко побачив, що воно міняється. Погляд потеплішав, і за мить я вже не сумнівався – на мене очима Мони Лізи дивився сам Леонардо да Вінчі. Погляд його був трохи сумний і співчутливий. «Що, нелегко доводиться? – ніби запитував він – Нічого, тримайся, така наша доля». Ще якийсь час він дивився на мене. Після, мабуть, на мить я знепритомнів. Прийшовши до тями, побачив знов нерухоме обличчя Мони Лізи. Мара пройшла.

Що це було? Тимчасове затьмарення свідомості? Наслідок важкої перевтоми? Чи я дійсно спілкувався з гением?... Щоб перевірити себе, я знов повернувся до залу. Людей було вже менше, і я зміг ще раз уважно вглядітися в чудові очі. Та дарма чекав, що вони знов оживуть, і я ще раз через очі Мони Лізи побачу Леонардо да Вінчі...

Випробування показали, що український холодильник витримував значно більші перевантаження, ніж американський. І мав ще масу переваг: краще охолоджував, у нього була вища ефективність... Забігаючи вперед, наголосу: відтоді нікому не пощастило перевершити або хоча б повторити ці показники.

Не дивно, що славетна французька фірма висловила бажання купити не тільки виріб, але й саму технологію його виробництва. Лук'ян Іванович відмовив-

ся, але запропонував зустрічний варіант – серійні поставки таких виробів.

Сьогодні спільні українсько-французькі системи стоять на безлічі супутників і кораблів, які пішли в неозорі космічні простори. Разом з французями чернівчани виробляють прилади, яким немає рівних у світі. Вони з особливою точністю забезпечують орієнтацію космічних об'єктів по зірках.

– Що мене перш за все тішить, – підкреслює Анатичук, – наші холодильники встановлені на міжпланетній станції, яку європейці направляють у бік Кільця астероїдів. Нині найсерйозніша проблема в космосі – як уберегтися від падіння на Землю гігантських астероїдів. Тому до Кільця спрямований розвідник для прогнозу, яка з космічних брил поперед інших полетить у бік Землі. На початку 2009 року станція пливла поблизу Марса і зробила знімки його поверхні. Спеціально відзначено, що таких чітких знімків дотепер ніколи не було. Фахівці розуміють – високу якість забезпечили наші прилади. Тепер без удаваної скромності можемо сказати – нам пощастило щось зробити в науці та її прикладаннях на найсучасніших технічних напрямках. В усьому разі, коли вночі позирну на небо, то знаю, що наді мною пролітають двадцять-тридцять супутників різних країн, на яких стоять наші виробни. І від цього стає дуже тепло на душі.

– Але ж все це є продовження того, що колись починалося в Радянському Союзі. А які маєте тепер контакти з росіянами і що ви робите для їхніх програм?

– На жаль, тут похвалитися особливо нема чим. Я спробував запропонувати їм нові розробки. Ми звернулися, приміром, до об'єднання «Рубін», що виробляє підводні човни. Їм потрібні були термоелектричні кондиціонери. Фреонові установлювати там небезпечно – при порушенні їхньої герметичності цей отруйний газ може спровокувати проблеми. Росіяни від співпраці відмовилися. І що ж? Незабаром ми одержали замовлення на розробку таких кондиціонерів для французьких атомних підводних човнів.

Олександр РОЖЕН

Закінчення в наступному номері

Живописний Всесвіт

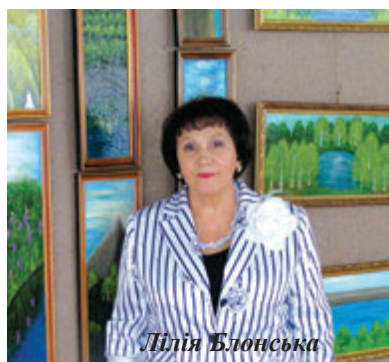
16 вересня в Картинній галереї НТУУ «КПІ» відбулося урочисте відкриття виставки живопису Лїлії Федорівни Блонської «Всесвіт». На експозиції представлено близько ста картин, виконаних маслом.

Лїлія Блонська – кандидат біологічних наук, автор 67 наукових праць. Працювала в лікарнях, НДІ, НМУ імені О.Богомольця. Творчий шлях у живопису розпочала 1992 р. Персональні виставки влаштовує з 1998 р.

«Картина – не фотографія. Вона не зображає того, що є, – говорить художниця. – Це те, що могло б бути, те, як має бути. Це внутрішній світ митця – такий багатий і завжди неповторний».

Лїлія Федорівна принципово не малює з натури, натомість вона зображає те, що бачить у думках, снах і мріях. А сниться художниця про синє небо без жодної хмаринки, про сонце, яскравіше за всі світила ночі, про могутню Природу, яка веде по життю.

Якщо ви хочете поринути у світ гармонії та спілкування з природою, у світ добра та злагоди, приходьте на виставку!

Лїлія Блонська

Анюта Камонгар

Найкраща буква алфавіту

Так називають смайлик молоді активні користувачі інтернету. Нехитрий значок зображає те, чого не вистачає при спілкуванні через електронну пошту чи в чаті – інтонацію голосу й міміку, дозволяє відчувати настрій співбесідників, викликає позитивні емоції.

Народився він далекого 1963-го, коли американський художник Харві Белл (Harvey Ball) на замовлення страхової компанії створити емблему, яка б запам'ятовувалася і викликала позитивні емоції, зобразив жовте усмінене личко, отримавши за роботу 50 дол. З того часу «колобочок» триумфально крокує світом. З 1999 р. запроваджено Міжнародний день посмішок (World Smile Day), який відзначають у першу п'ятницю жовтня (цьогогоріч – 1 жовтня). Посміхніться оточуючим – і добрий посил передається до вас, підсилює у рази.

Ідеї, як кажуть, витають у повітрі. У середині 1970-х у КПІ була створена схожа візитівка, яка, за сприятливих умов, теж могла отримати шалену популярність. До Дня ФІОТ (тоді він називався факультет електрорадіобудування і обчислювальної техніки, російською – ФАЭПС і ВТ) студент Юрій Релніков за кілька хвилин накреслив веселого «чоловічка», де буква «ф» слугувала тілом, «з» і «с» сховалися в хитрому очі, «п» притулилася замість носа, а за широку посмішку відповідали «в» і «т». На той час на факультеті практично всі студенти красувалися з місцевими смайликами. Нині ж вони любовно зберігаються в сімейних альбомах та анналах факультету.

Підготувала Н.Вдовенко

Де можна позичити на мрію?

Гроші готівкою на будь-які потреби

Люди прагнуть оточувати себе комфортом, гарною технікою, якісним ремонтом, гарно відпочивати, навіть якщо накопичених коштів на даний момент не вистачає. А Вам хотілося б отримати все краще і необхідне вже зараз? Якщо «так», то Ви дійсно оціните зручність і незамінність кредиту готівкою «Свобода» від ІНДЕКС-БАНКУ. Банк видає від 500 до 15 тисяч гривень на будь-які потреби без поручителя і застави на термін від 1-го місяця до 3-х років. Щоб одержати гроші, необхідно прийти у відділення банку з пакетом документів: паспортом, ідентифікаційним номером і довідкою про доходи з місця роботи. Процедура прийняття рішення про видачу кредиту займає в середньому годину. Для клієнтів, що одержують зарплату на картку ІНДЕКС-БАНКУ, максимальна сума кредиту збільшена до 25 тисяч гривень, а процентна ставка на 8% нижче звичайної! Спрошено також і процедуру оформлення кредиту для таких позичальників – їм не потрібно надавати довідку про доходи. Ось приклад, що наочно продемонструє доступність кредиту готівкою «Свобода»: при сумі 5 тисяч гривень на 3 роки і схемі погашення рівними частинами, щомісячна сума платежу складе всього 256 гривень, а з кредитом у 10 тисяч гривень сума щомісячного платежу складе 512 гривень. Не пропускайте можливість насолодитися свободою і купувати все, що хочеться!

Ми робимо автомобілі доступними

Давно мрієте про те, щоб змінити задушливий громадський транспорт на комфортний салон власного авто? Але ж автомобіль – давно не розкіш для сучасної людини з її нестримним темпом життя, тим більше що зараз уже немає причини відкладати покупку на завтра – скласти гроші, чекаючи доки накопичиться вся сума.

Придбати бажаний автомобіль іноземного виробництва в кредит стало простіше завдяки вигідним умовам за партнерськими програмами ІНДЕКС-БАНКУ з їх імпортерами на український ринок. Банк працює з офіційними імпортерами та дилерами автомобілів марок Renault,

Nissan, Toyota, Lexus, Mazda, Suzuki, Subaru, Audi. За умовами партнерських програм процентна ставка складає від 0% річних у гривні, а початковий внесок – від 25% вартості авто. При цьому ставка залишається незмінною протягом усього терміну дії договору і залежить від розміру авансового платежу позичальника і терміну кредитування: чим більше власний платіж і коротший строк – тим менша ставка по кредиту. Крім цього, банк кредитує покупку автомобілів, зібраних на території України і країн СНД, а також надає послуги кредитування автомобілів закордонного виробництва з пробігом.

На українському ринку автокредитування ІНДЕКС-БАНК є одним з найбільш активних операторів, що динамічно розвиваються. Разом із своїми партнерами, дилерами і страховими компаніями банк докладає максимальних зусиль для швидкого і якісного обслуговування клієнтів. Оперативна схема розгляду заявок дозволяє дати клієнту відповідь про видачу кредиту протягом одного робочого дня, а також оформити необхідні для цього документи безпосередньо в салоні. Тож якщо Ви вже назбирили певну суму грошей, але коштів ще недостатньо для оплати повної вартості, автокредит від ІНДЕКС-БАНКУ допоможе Вам сісти за кермо бажаного авто. Справа за малим – зробіть вибір із різноманіття пропозицій в автосалонах.

Дозвольте собі жити добре

Зараз саме час скористатися можливостями ринку і поліпшити свої житлові умови чи вдало вкласти кошти, купуючи житло за доступною ціною. ІНДЕКС-БАНК пропонує кредити на придбання житлової нерухомості на вторинному ринку на термін до 15 років. Позичальник зобов'язаний профінансувати власними коштами від 50% вартості обраного житла. Банк пропонує плаваючу процентну ставку 23% річних у гривні для загальної клієнтської аудиторії і 19,5% річних у гривні для клієнтів – фізичних осіб, що одержують заробітну плату або дохід від підприємницької діяльності на поточний чи картковий рахунок у ПАТ «ІНДЕКС-БАНК». Докладну інформацію з умов кредиту, який Вас зацікавив, мож-

на отримати безпосередньо у відділенні ПАТ «ІНДЕКС-БАНК» або зателефонувати до Контакт-центру за номером 0-800-30-5555.

На клієнтів ІНДЕКС-БАНКУ працює досвід усієї групи Credit Agricole. ПАТ «ІНДЕКС-БАНК» – успішний банк з іноземними інвестиціями, працює на фінансовому ринку України з 1993 року і відповідно до класифікації НБУ входить до групи великих банків. ІНДЕКС-БАНК входить до складу провідної в Європі фінансової групи – Credit Agricole Group (Креді Агриколь Груп), що є банківською організацією №1 у Франції з часткою ринку роздрібних послуг 28%. Credit Agricole входить до ТОП-10 найбільших світових банків за розміром акціонерного капіталу і посідає третє місце у світі за обсягом активів (інформація The Banker, 2010 рік).

Клієнтами ІНДЕКС-БАНКУ стали майже 370 тисяч приватних і понад 25 тисяч корпоративних клієнтів. Кількість банкоматів становить понад 260 одиниць, а регіональна мережа складається з понад 200 місць продажу, що покривають усю територію України. Крім цього, банк є учасником об'єднаної банкоматної мережі «АТМОСфера», яка об'єднує вже понад 3 200 банкоматів від 24 провідних банків України. НТУУ «КПІ» й ІНДЕКС-БАНК співпрацюють уже понад 5 років!

У рамках зарплатного проекту в ІНДЕКС-БАНКУ більше 2450 співробітників і 1350 студентів без затримок і збоїв отримують зарплату і стипендію. Крім того, у поточному році ще понад 400 студентів ФЕЛ та ІЕЕ приєдналися до програми співробітництва з ІНДЕКС-БАНКОМ. Для вашого комфортного обслуговування ми відкрили відділення в Києві за адресою: вул. Політехнічна, 29, а також додатково встановили банкомати по вул. Політехнічна, 16; пр-т Перемоги, 37 і вул. Політехнічна, 37. Ні студенти, ні співробітники НТУУ «КПІ» за час нашого співробітництва не стикалися з проблемами щодо отримання готівки, звернені у банк чи здійснення будь-яких банківських операцій.

Успіх ІНДЕКС-БАНКУ – це досвід і підтримка акціонерів, помножені на професійність команди!

За інф. ІНДЕКС-БАНКУ

• КОНКУРС • КОНКУРС • КОНКУРС • КОНКУРС • КОНКУРС •

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення посад професорів кафедр (доктор наук, професор), які будуть вакантні з 06 грудня 2010 року:

– прикладної гідроаеромеханіки і механотроніки;
– наукових, аналітичних та екологічних приладів і систем.

на заміщення посади професора кафедри (доктор наук, професор):

– електромеханічного обладнання енергоємних виробництв, тимчасово зайнятої до проведення конкурсу.

на заміщення посад доцентів (доктор наук, кандидат наук, доцент), старших викладачів (кандидат наук), асистентів, тимчасово зайнятих до проведення конкурсу, по інститутах, факультетах, кафедрах:

Інститут прикладного системного аналізу

Кафедра математичних методів системного аналізу доцентів – 1

Фізико-технічний інститут

Кафедра інформаційної безпеки асистентів – 1

Механіко-машинобудівний інститут

Кафедра інтегрованих технологій машинобудування доцентів – 1

ст. викладачів – 2

асистентів – 1

Кафедра конструювання верстатів та машин асистентів – 2

Кафедра технології машинобудування асистентів – 1

Кафедра прикладної механіки асистентів – 1

Інститут енергозбереження та енергоменеджменту

Кафедра електромеханічного обладнання енергоємних виробництв ст. викладачів – 1

Теплоенергетичний факультет

Кафедра автоматизації теплоенергетичних процесів асистентів – 1

Приладобудівний факультет

Кафедра виробництва приладів ст. викладачів – 1

Інженерно-хімічний факультет

Кафедра машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв асистентів – 1

Фізико-математичний факультет

Кафедра математичного аналізу та теорії ймовірностей ст. викладачів – 2

асистентів – 1

Кафедра диференціальних рівнянь асистентів – 1

Факультет прикладної математики

Кафедра програмного забезпечення комп'ютерних систем ст. викладачів – 1

Факультет менеджменту та маркетингу

Кафедра економіки і підприємництва доцентів – 1

Факультет лінгвістики

Кафедра теорії, практики та перекладу німецької мови ст. викладачів – 1

Кафедра української мови, літератури та культури ст. викладачів – 1

на заміщення посад доцента (доктор наук, кандидат наук, доцент), старших викладачів (кандидат наук), викладача, які будуть вакантні з 28 листопада 2010 року по факультетах, кафедрах:

Інженерно-фізичний факультет

Кафедра ливарного виробництва чорних та кольорових металів доцентів – 1

Міжуніверситетський медико-інженерний факультет

Кафедра теорії і методики фізичного виховання ст. викладачів – 1

Кафедра фізичного виховання викладачів – 1

Кафедра фізичної реабілітації ст. викладачів – 1

на заміщення посади доцента (доктор наук, кандидат наук, доцент), яка буде вакантною з 29 листопада 2010 року по факультету, кафедри:

Теплоенергетичний факультет

Кафедра теоретичної та промислової теплотехніки доцентів – 1

на заміщення посади старшого викладача (кандидат наук), яка буде вакантною з 30 листопада 2010 року по факультету, кафедри:

Хіміко-технологічний факультет

Кафедра технології неорганічних речовин та загальної хімічної технології ст. викладачів – 1

на заміщення посад доцентів (доктор наук, кандидат наук, доцент), старшого викладача (кандидат наук), асистентів, які будуть вакантні з 01 грудня 2010 року по інституту, факультетах, кафедрах:

Механіко-машинобудівний інститут

Кафедра інтегрованих технологій машинобудування доцентів – 1

Факультет інформатики та обчислювальної техніки

Кафедра обчислювальної техніки ст. викладачів – 1

Хіміко-технологічний факультет

Кафедра технології неорганічних речовин та загальної хімічної технології асистентів – 1

Факультет менеджменту та маркетингу

Кафедра теоретичної та прикладної економіки доцентів – 1

Термін подання документів – місяць від дня опублікування оголошення. Адреса: 03056, Київ-56, проспект Перемоги, 37, відділ кадрів, кімната 114.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@users.ntu-kpi.kiev.ua
☎ гол. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір
О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-інк»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4
Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.